

Parti at rette dette Spørgsmaal til Regeringen.

Endelig vendte det ærede Medlem sig saa til de vante Beretninger om, at jeg ikke havde kunnet se nogen Fare forud for 1914 og alt, hvad dermed staar i Forbindelse. Vi har saa mange Gange diskuteret det, og jeg har saa tidt paavist Uholdbarheden af de Citater, man i saa Henseende benytter, at jeg maaske tør have Lov til at sige, at den Tørreklud er der vist ikke mere at gøre ud af fra konservativ Side. Naar endelig det ærede Medlem siger, at der staar de Radikales Ordfører uberørt af Faren for en Sovjetcentral i København, saa har jeg vel Lov til at sige, at denne Bekymring har jo kun det konservative Folkeparti i Øjeblikket. Den deles ikke af Partiet Venstre, ikke af det ærede Medlem Hr. Moltesen, og den deles ikke af den Regering, som har sluttet en Traktat, hvorefter denne Delegation her skal tilvejebringes, saa det er vist ikke saa mærkværdigt og ikke et Vidnesbyrd om en ganske enestaaende Ligevægt, naar ogsaa jeg med en vis Sindsro ser paa denne Mulighed ud fra den Opfattelse, at det vist ikke kan blive stort værre, end det i Øjeblikket er i den Henseende.

Fraenkel: Jeg fik ikke hvisket i Øret af den højtærede Statsminister, hvad Regeringen vilde svare paa et Spørgsmaal som det, det ærede Medlem Hr. P. Munch søgte at provocere frem; det falder mig slet ikke ind at stille Regeringen det Spørgsmaal, for det er netop slet ikke noget politisk Anliggende for os. Det er, som jeg fremhævede, et rent sagligt Anliggende, og akkurat det samme paastod det ærede Medlem, at det var for ham og hans Parti; men ikke desto mindre vred han al den Politik ud af det, han kunde, det vil sige endnu mere, end han kunde, i sin anden Replik. Lad mig for at komme fra England over til mere nærliggende Forhold henvise det ærede Medlem til, at Branting fik netop sin Overenskomst med Sovjetrusland forkastet og blev alligevel baade som Udenrigsminister og som Regeringschef.

P. Munch: Det ærede Medlem siger, at jeg har jo ogsaa villet behandle denne Sag sagligt. Deri har det ærede Medlem fuldkommen Ret, men netop saglig Modsætning overfor et sagligt Spørgsmaal turde dog være et Grundlag, paa hvilket en Regering falder, og det forekommer mig at være af en højst ejendommelig Karakter, naar det konservative Folkeparti stiller en

Dagsorden, om hvilken det med fuldkommen Sikkerhed kan siges, at Regeringen ikke vil kunne acceptere den, saa ganske roligt at sige: Det spørger vi slet ikke Regeringen om, det interesserer os ikke, det skal vi aldeles ikke beskæftige os med. Jeg ved ikke, om det ikke vilde være af Interesse for den høje Regering, efter at Spørgsmaalet saaledes er ført frem, selv at udtale sig om, paa hvilket parlamentarisk Grundlag Regeringen befinder sig.

Fraenkel: Saglig Modsætning, sagde det ærede Medlem, overfor et sagligt Spørgsmaal. Men her er ingen saglig Modsætning. Der vilde være en saglig Modsætning, dersom vi sagde, at vi vilde ingen Traktat have, og Regeringen sagde: Vi vil have en Traktat. Men vi siger bare: Vi vil have en bedre Traktat end denne. Der er Spørgsmaal om en Nuance, der er aldeles ikke Spørgsmaal om nogen Modsætning.

Hermed sluttede Forhandlingen om Paastanden paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen.

Den af *Fraenkel* fremsatte Paastand paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen (se foran)

forkastedes med 105 Stemmer mod 21.

Forhandlingen om Forslaget til Beslutning genoptoges.

Hauge: Jeg har ikke begæret Ordet for at give Traktatforslaget nogen særlig anbefaling med paa Vejen. Forslaget er paa mit Partis Vegne udmærket anbefalet og motiveret af mit Partis Ordfører (Staauning), og jeg har intet at føje dertil. Jeg har begæret Ordet for at gøre nogle Bemærkninger af økonomisk Art med Henblik paa Traktaten og de Forhold, der har bevirket, at Regeringen nu er gaaet med til at søge tilvejebragt en Traktat med Rusland. Jeg taler her ikke blot paa mine egne Vegne, men ogsaa paa mit Partis Vegne, idet jeg kan sige, at Socialdemokratiet er dybt bekymret for den Udvikling, vore økonomiske Forhold efterhaanden har taget.

At en Overenskomst med Rusland, som bød paa Muligheden for, at dansk Erhvervsliv kunde udvikles, burde have været tilvejebragt allerede i 1921, er tilfulde erkendt af den høje Regering ved den Omstændighed, at Regeringen nu forelægger for Rigsdagen et Forslag til en Overenskomst, uagtet det med Sandhed kan siges, at Forholdene, de to Lande